

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 247/03-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. decembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť M. S., bytom H., zastúpeného advokátkou JUDr. D. K., P., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14 C 153/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. mája 2003 doručená sťažnosť M. S., bytom H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 14 C 153/02.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20, § 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). K sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd výzvou z 10. júna 2003 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podania, na základe ktorej advokátka JUDr. D. K. predložila ústavnému súdu 27. júna 2003 splnomocnenie na právne zastupovanie sťažovateľa pred ústavným súdom a žiadosť sťažovateľa doručení okresnému súdu 7. mája 2003 označenú ako „žiadosť o vytýčenie skorého termínu pojednávania“. Právna zástupkyňa v odpovedi na výzvu uviedla „*Mám za to, že z uvedených podaní je zrejmé, že procesný súd vo veci nekonal a v prípade osobitnej sťažnosti predsedu súdu by som sa s poukazom na svoje podania nedomohol účinnej ochrany svojho základného práva a aj s poukazom na skutočnosť, že s návrhom vo veci samej bol podaný aj návrh o vydanie predbežného opatrenia, o ktorom procesný súd rozhodol uznesením dňa 11. 04. 2003. Podľa ustanovenia § 75 odsek 2 OSP o predbežnom opatrení rozhodne súd bez zbytočného odkladu najneskôr do 30 dní od podania návrhu na predbežné opatrenie. Mám za to, že procesný súd nepostupoval v zmysle citovaného ustanovenia, nakoľko od podania návrhu dňa 16. 08. 2002 do vydania rozhodnutia 11. 04. 2003 uplynula doba 9 mesiacov*“.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd „*vyniesol toto uznesenie:*

Ústavný súd vyslovuje, že nekonaním Okresného súdu Prešov v občianskoprávnej veci S. M. došlo k porušeniu jeho ústavného práva na prerokovanie jeho veci bez prietahov zaručených v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a priznal finančné zadostučinenie v zmysle čl. 127 Ústavy SR v sume 200.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Prešov povinný vyplatiť v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti Nálezu ústavného súdu“.

O návrhu sťažovateľa „o určenie rozsahu dedičstva“ do podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo rozhodnuté.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa (sťažovateľa).

Návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu reálnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 110/02, I. ÚS 124/03).

Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy „Každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov (...)“.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 124/03).

Zo s'ťažnosti, predložených príloh a súdneho spisu predloženého okresným súdom vyplýva, že s'ťažovateľ 16. augusta 2002 s návrhom „na určenie rozsahu dedičstva“ podal aj návrh na vydanie predbežného opatrenia „na zákaz scudzenia predmetnej nehnuteľnosti“. Okresný súd 11. apríla 2003 vydal uznesenie, ktorým zamietol návrh s'ťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia. Dňa 14. apríla 2003 okresný súd zaslal výzvu s'ťažovateľovi na zaplatenie súdneho poplatku za návrh, ktorý bol s'ťažovateľom uhradený 9. júna 2003. Dňa 28. augusta 2003 okresný súd nariadil pojednávanie na 29. október 2003, ktoré bolo odročené na 4. február 2004.

Ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 153/02 od 16. augusta 2002 do podania s'ťažnosti ústavnému súdu (16. máj 2003) nemožno na základe skutočností uvedených v s'ťažnosti (nebolo rozhodnuté o návrhu s'ťažovateľa „na určenie rozsahu dedičstva“) považovať za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy v konaní“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Okresný súd v dobe označenej s'ťažovateľom ako dobe zbytočných priet'ahov v konaní konal, zamietol návrh s'ťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia, vyzval s'ťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku a nariadil pojednávanie, ktoré pre nedostatok a zabezpečenie ďalších listinných dôkazov odročil na neskorší termín. K namietaným priet'ahom v konaní podľa názoru ústavného súdu prispel s'ťažovateľ zaplatením súdneho poplatku za návrh až po 10 mesiacoch od podania návrhu, hoci poplatková povinnosť účastníka konania podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (v znení neskorších predpisov) vzniká podaním návrhu.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd doterajším postupom nemohol reálne, pre krátky čas trvania sporu, porušiť základné právo s'ťažovateľa na konanie bez zbytočných

priet'ahov. Preto je jeho s'aznosť zjavne neopodstatnená (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2003